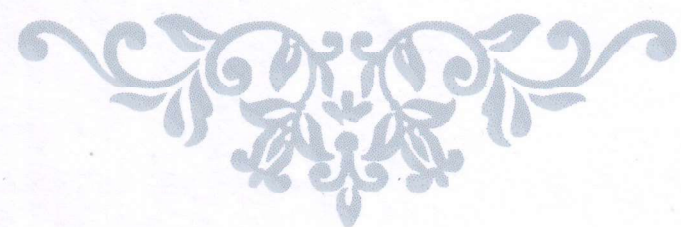
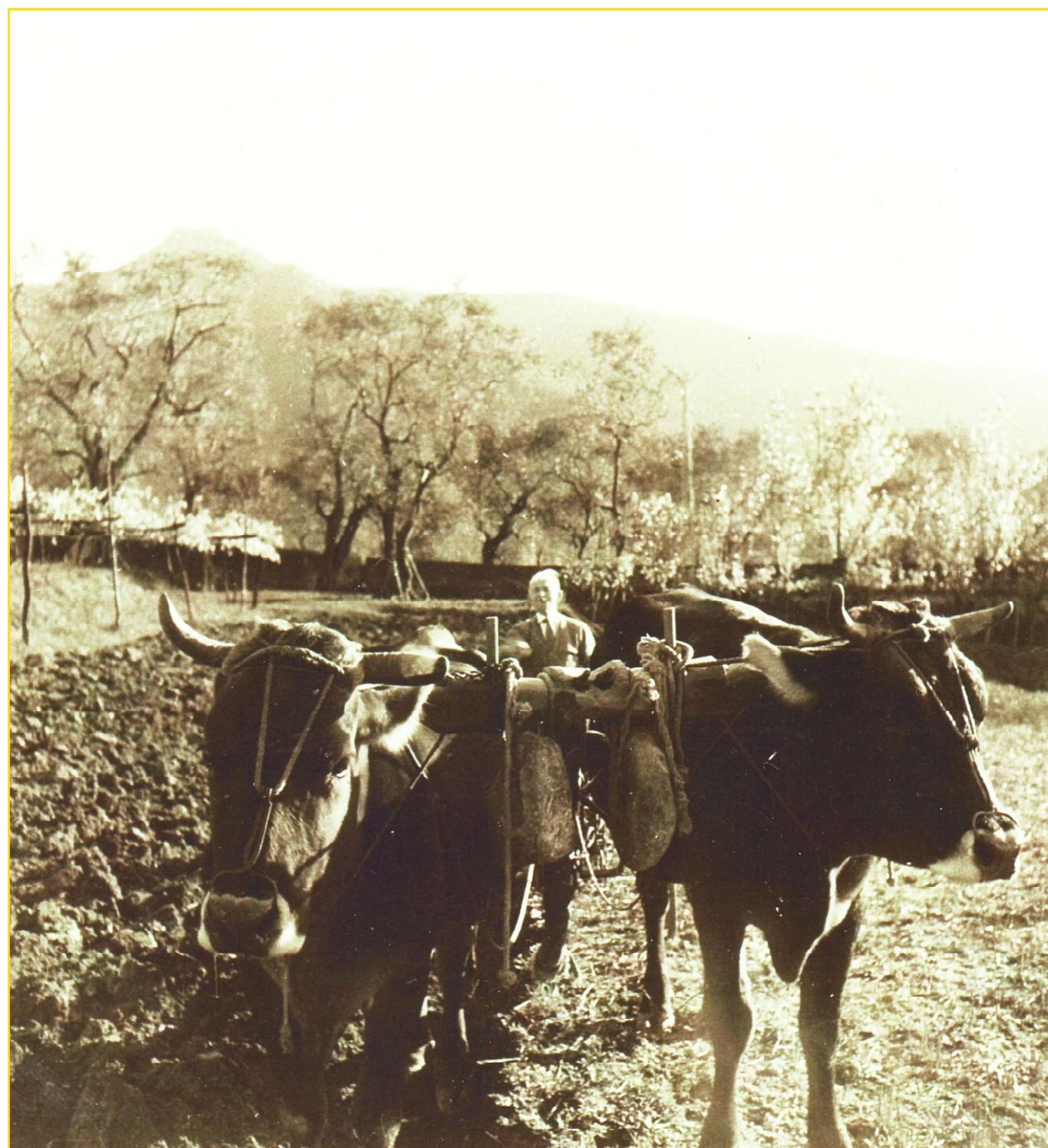

*QUI DEDUCIS
VELUT OVEM
JOSEPH*

Leven

Alles komt voort uit liefde.
Het papier waar ik op schrijf
is van hout gemaakt en hout
is ontstaan uit liefdesgemeenschap
van bomen - voortgekomen uit de
versmelting van mannelijk
en vrouwelijk in een moment
van innige kosmische paring.
Orgasme begin en einde van alles.

Alles komt voort uit liefde.
Het grote Graduale in de koorbank
waaruit op afstand kan worden
gelezen en gezongen, is gebonden
in een harde leren koft met sloten.
Is dit niet honderden jaren geleden
de levende huid geweest van een kalfje?
Daaraan was het liefdesspel voorafgegaan
van een stier met een koe.

Binnenkomst

Bij de boer op het land
alleen of met zijn paard
komt niets anders binnen
dan wat de natuur te bieden
en te zeggen heeft 'natuur'.

Bij de boerin die in de late
stille avond de sokken stopt
voor de mannen in de klompen
dringt in haar hoofd alleen de
fluistering van stilte binnen.

Bij een monnik in zijn kluis
komen herinneringen aan
verleden en verwachtingen van
toekomst binnen omdat God er
voor hem was en is en zijn zal.

Bij de moniale in haar cel
hangt de geur van een bruidskamer
die in tederheden gehuld nog
na ademt van de liefde die zij
met haar Bruidegom mocht beleven.

Teneinde toe

Een jongeman als David
was hij, sterk mooi begaafd.
Hij wilde altijd
het hoogste in de diepte
maar vond dat niet.

Toen hij Kartuizer werd
begroef hij zijn talenten
om in naamloosheid stil
vereenzelvigd te leven
met Jezus die hij liefhad.

Zijn innerlijke kracht
ontkiemde naar binnen,
zijn liefdekracht werd
volledige overgave en
bestond in teder minnen.

Hij wilde naast Jezus zijn
en zijn wereldleed mee lijden.
De offers die hij bracht
striemden zijn lichaam.
Hij eindigde onder het kruis.

Koorzanger

Hij bleef als monnik
wat hij was geweest:
niet een heerboer maar
een boer die heer was.

Hij was een vrolijke zanger
die thuis veel zong en op
zijn mondharmonica en zijn
trekharmonica musiceerde.

Daar waren de volksliederen
en de vele kerkelijke
gezangen die hij kende
vanaf zijn vroegste jeugd.

Hij droeg de familie-erfenis
van vele generaties
religieuzen-cultuur als
een schat in zich mee.

Nu zong hij Gods lof in de
psalmen met zijn heldere
hoge stem, even natuurlijk
en bovennatuurlijk als weleer.

Kartuizer familie

De Kartuizergeschiedenis van Dom Joseph was een familiegeschiedenis.

Hij was in de Certosa di Calci maar zijn hart en geest waren thuis blijven wonen.

En zijn familie was zo bij hem in de Certosa di Calci, dat zij bij hem woonde in zijn kluis.

Dit was een dubbel Kartuizerleven, één grote Kartuizerwerkelijkheid waar zij allen deel van uitmaakten.

Daardoor kon Dom Joseph het volhouden Kartuizer te zijn, omdat hij dubbel thuis was.

Een boeren monnik

Hij zaaide wat bloempjes
en zijn handen groeven
in de natuur.

Zijn ontstellende eenvoud
werd als simpelheid verstaan.
Hij was gewoon een boeren monnik.

En dan gebeurt de omgekeerde
waarheid, dat wie zich vernedert,
vernederd zal worden.

Wat wist hij van theologie,
psychologie en mystiek?
Daar moet je geleerd voor zijn!

Hij had geen taak in de gemeenschap,
geen leidende taak
geen dienende taak.

Hij was wat hij wilde zijn,
zo bijna naamloos als Joseph
waar hij naar genoemd was.

Deze 'thuismonnik' was thuis gebleven en thuis was hij bij hen in huis. En zo werd de familie een Kartuizerfamilie.

Doordat de familie 'op eigen wijze' geestelijk mee intrad en voorgoed, was dit een eigen 'communitieitsvorm'.

In brieven en persoonlijke gesprekken stroomde de Kartuizer-spiritualiteit in de familie en gezinnen binnen.

Het 'beschouwend' leven was het familiekenmerk geworden dat niet meer vervaagde maar overging naar volgende generaties.

Het verwonderlijke was hierbij, dat dit niet leidde tot wereldvreemdheid of verstarring maar de diepte teweeg bracht in het leven zelf.

Zo kan een kartuize naar buiten groeien en een eigen gestalte aannemen, die door een en dezelfde geest wordt beziel.

Zijn oversten zagen hem niet.
Hij was door iedereen geliefd,
maar daarmee ben je nog niet bijzonder.

Zijn ouders en familie in Nederland
bleven dicht om hem heen. Bij hen
bleef hij wie hij geweest was.

Correspondentie en bezoek was er
alleen met het eigen gezin. Om de twee
jaar kwamen zijn ouders op bezoek.

Dan brachten zij zakjes bloemzaad mee
en tubetjes verf voor David Sing
van wie zij schilderijen ontvingen.

De zeven broers en zussen bleven
brieven schrijven, kranteknipsels
en foto's toezenden en voor hem bidden.

In zijn kluis was hij thuis, want
al zijn dierbaren woonden bij hem in.
En hij was thuis gebleven in het gezin.

Had hij zijn frisse heldere geest
thuisgelaten, zijn daadkrachtigheid
losgelaten, zijn spraakzaamheid vergeten?

Hij had de Middelbare Landbouwschool
gevolgd, het gymnasium doorlopen,
twee jaar noviciaat doorgemaakt.

Hij was een groot veefokker geweest,
hij fokte de beste paarden.
En hij had verkering gehad...

Hij was voorzitter geweest van de
priesterstudentenclub en van de
parochiële colectantenvereniging.

En het was een mooie en knappe man.
Hij was de aangewezen persoon om
de boerderij van zijn vader over te nemen.

Maar in zijn meer dan een uur durende
overweging na zijn priesterwijding
kwam zijn ware persoonlijkheid aan het licht.

Bronning van leven

Een moniale die in liefde
gericht is op God alleen,
wil in alles God ervaren.

Als zij in de wijngaard werkt
en de druiven oogst, proeft zij
van de zoetheid van GodGodin.

Haar arbeid voor de community
is haar liefdewerk voor anderen
en het voortgaand Godsbestaan.

Haar innigheid in het gebed
wortelt in de natuur-erotiek
die haar soms bedwelmen kan.

Zij mag het levend water drinken
dat haar geliefde haar reikt
bij iedere bron van leven.

De bron

Mijn Moeder was
als een vruchtbare akker.
Mijn Vader was de zaaier
in de voor van het leven.

De wijding die zij hadden
voor de gaven van de natuur
koesterden zij voor elkaar.
En zo plantten zij zich voort.

Uit dit vochtig zaaibed
rees het jonge gewas op
dat bloeide voor het raam
van hun slaapkamer.

- 265 De oudste zoon van het gezin Peijnenburg - van Alphen was Kees - de gedroomde opvolger op de boerderij. Maar zijn Vader stond hem af...
- 266 En de boer, hij ploegde voort, nu met koeien voor de ploeg, door de droge kleigrond van de olijfgaarden aan de voorzijde van de Certosa.
- 268 Intussen leefde Kees zijn beschouwend bestaan. Leefde hij nog met de God van de natuur, van de landerijen en de bossen, met de dieren?
- Was God van Openbaring, God van psalmen, Hij de Eeuwige die de tijd in zijn hand hield, dan een andere God? Hoe kwam Joseph daar uit?
- 270 Nu zong hij anders dan in zijn jonge boerenjaren. Maar het ontging hem niet hoe vaak en hoe intens God in de psalmen aanwezig was en aan het woord.
- 273 Zijn ouders zongen veel: oude liederen, kerkliederen, vooral veel natuurlieder en waarin God als vanzelf door de tekst heen gewoven was.
- 275 Met de ouders van Kees kwamen ook 'aangetrouwden' (jan) mee naar Pisa. Jan was novice bij de Trappisten geweest. In 1956 trouwde hij met d.e zus van Kees: Rieke.

- 277 Pas in 1965, zeven jaar na de priesterwijding van Kees mochten zijn twee religieuze zusjes voor het eerst meereizen naar Pisa. Helaas hadden zij zijn priesterwijding en -feest moeten missen door de toen nog strenge regels van de Congregatie van JMJ.
- 278 Vader ving de ram van de kudde naast de Certosa, terwijl de herdershond op de achtergrond de wacht houdt.
- 281 Even waanden de zusjes van Kees, Dionisio en Theresila zich de boerenmeisjes van vroeger.
- 283 Ook zij namen met hun verenigde vrouwelijke krachten de leider van de kudde in een houdgreep.
- 285 'Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken'
- Dit was de eerste keer in hun leven dat zij zoveel zoetheid mochten smaken...
- 287 Na een volle dag, voldaan om zoveel schoonheid en goedheid met elkaar beleefd, luisteren Vader en Moeder naar de (meegebrachte opnamen van de) bandrecorder. En dan bidden zij zoals altijd het avondgebed voordat zij samen gaan rusten.
- 261 Toon Pijnenburg en Jan Peijnenburg als vrienden van het eerste uur onder de palmboom.